

PREGUNTES MÉS FREQUENTS SOBRE EL REGLAMENT D'INSTAL·LACIONS JUVENILS

Document d'assessorament administratiu sobre el Decret 140/2003, de 10 de juny, d'aprovació del Reglament d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves, modificat pel Decret 16/2014, d'11 de febrer, d'aprovació del Reglament del Registre. Les respostes que conté no pretenen ser exhaustives, i es donen només a títol informatiu. Són subjectes a canvis en funció de les normatives sectorials aplicables, i d'altres circumstàncies que les puguin afectar.

ÍNDEX DE LES PREGUNTES MÉS FREQUENTS

1) Quin dia va entrar en vigor el Decret 140/2003?	3
2) A quines instal·lacions no s'aplica el Reglament?	3
3) I els campaments juvenils?	3
4) Segueix estant en vigor el Decret 140/2003, després de la modificació de la Llei 38/1994, d'instal·lacions juvenils, mitjançant el Decret legislatiu 3/2010, d'adequació a la Directiva europea de serveis?	3
5) Es pot aplicar aquest Reglament a una instal·lació ja autoritzada quan va entrar en vigor?	4
6) En quina situació queden les instal·lacions que no han complert les disposicions transitòries 2a, 3a o 4a del Decret?	4
7) Quina Administració té les competències sobre les instal·lacions juvenils?	4
8) Poden assumir les potestats d'execució els Ajuntaments un cop han estat delegades les competències als Consells Comarcals?	4
9) Quins ajuntaments tenen assumides les competències d'instal·lacions juvenils?	5
10) És obligat delegar competències al Consell Comarcal sobre totes les instal·lacions de la Comarca, o la DGJ pot reservar-se les competències sobre algunes d'elles?	5
11) Quina és la gradació de sancions i els imports mínims de les multes?	5
12) Quin organisme administra l'import de les sancions imposades pels Consells Comarcals i els Ajuntaments?	5
13) Hi ha possibilitat de recurs davant una Resolució del/la president/a del Consell Comarcal en l'exercici de les potestats delegades?	5
14) Pot el Consell Comarcal tancar una instal·lació que funciona sense autorització o comunicació, o amb greus deficiències de seguretat?	6
15) Què s'entén per persona titular i persona administradora d'una instal·lació?	6
16) És imprescindible tenir acomplert el tràmit de control ambiental municipal?	7
17) Pot exigir el Consell Comarcal haver efectuat la comunicació ambiental a una instal·lació autoritzada d'acord amb l'Ordre de 25 de setembre de 1985?	7
18) El silenci administratiu estimatori de tres mesos és sempre aplicable? Cal resolució expressa per autoritzar o caducar?	7
19) Com es desenvolupa el procediment de comunicació prèvia amb declaració responsable?	8
20) Quins efectes té el lliurament d'una comunicació prèvia amb declaració responsable, i quines accions correspon efectuar al Consell comarcal?	9
21) Quines són les falsedats o omissions de caràcter essencial?	10
22) En quina situació queden els Registres comarcals d'instal·lacions juvenils, un cop unificades totes les inscripcions en el Registre de la DGJ?	10
23) Art. 6.2.g: "Informe de l'organisme competent sobre la compatibilitat entre l'ús de la instal·lació i la classificació del sòl": Quin és l'organisme competent en cada cas?	10
24) Qui és la persona tècnica competent per signar la memòria descriptiva de la instal·lació?	11
25) Qui és la persona tècnica competent per fer els plànols a escala 1/50 que reflecteixen l'estat actual o definitiu de la instal·lació? Cal que estiguin visats?	11
26) És compatible l'actuació d'una persona com a tècnic/a municipal o comarcal i com a tècnic/a del titular en un mateix expedient? Pot emetre certificats de solidesa?	11

27) Quina és la "...normativa aplicable als equips i instal·lacions sotmesos als diversos reglaments tècnics de seguretat industrial"?	11
28) És possible inscriure simultàniament una mateixa instal·lació com a casa de colònies i com a alberg de joventut?	12
29) Article 9.1: Quin és "l'òrgan administratiu competent en la matèria"? qui va autoritzar (exemple: DGJ) o qui té ara la competència (exemple: Consell Comarcal)?	12
30) És suficient una simple notificació o cal presentar comunicació prèvia amb declaració responsable per a, per exemple, una ampliació de places? Inscriure el canvi és l'única opció que té l'administració?	12
31) Quin procediment cal seguir quan una persona vol canviar el seu tipus d'instal·lació, per exemple de casa de colònies a alberg de joventut?	13
32) Cal emetre un nou decret o resolució de proposta d'inscripció quan es produeix un canvi de titularitat d'una instal·lació? I un canvi de persona administradora?	13
33) Quan s'ha d'efectuar una inspecció? Ha de ser periòdica?	13
34) Com s'inicia un procediment d'inspecció? Quins drets i deures té el titular?	14
35) Quins aspectes cal verificar en les inspeccions biennals dels Consells Comarcals? Com s'aplica la Directriu sobre inspeccions de la DGJ?	14
36) Quines persones estan capacitades per a efectuar les inspeccions?	15
37) Què cal fer després de dur a terme una inspecció?	15
38) Hi ha alguna relació entre la Xarxa Catalana d'Instal·lacions Juvenils (XCIJ) i la XANASCAT de l'Agència Catalana de la Joventut?	16
39) Cal fer alguna gestió perquè una instal·lació sigui membre de la Xarxa Catalana d'Instal·lacions Juvenils?	16
40) Com són el logotip i la placa identificativa de la XCIJ? Com es reposa una placa identificativa que s'ha fet malbé?	16
41) A més de la placa identificativa, quins altres serveis ofereix la XCIJ?	17
42) Quins són els límits mínims d'indemnització que ha de garantir l'assegurança de Responsabilitat Civil obligatòria?	17
43) Quins conceptes han d'estar coberts per l'assegurança?	17
44) Com és que el Reglament no determina si es pot consumir alcohol o tabac a les instal·lacions juvenils?	17
45) A les instal·lacions que estan en funcionament sense autorització ni comunicació prèvia, quina normativa se'ls aplica?	18
46) Han d'efectuar les instal·lacions la tramesa anual dels documents que marcava l'article 8è de l'Ordre de 25/9/85?	18
47) Han de complir totes les instal·lacions juvenils l'Ordre d'Interior sobre registre de viatgers?	18
48) A més de la documentació a disposició de les inspeccions que s'especifica a l'article 20 del Reglament, cal disposar a la instal·lació d'algun document més?	19
49) Cal tenir llibre o fulls de reclamacions a disposició de les persones usuàries de la instal·lació? ..	19
50) Per quin motiu han estat adoptats criteris més restrictius que els generals en alguns aspectes de prevenció d'incendis? És això jurídicament admissible?	19
51) Quina repercussió té el Decret 82/2010, de mesures d'autoprotecció, sobre les instal·lacions juvenils?	19
52) És cert que en alguns casos no cal infermeria?	20
53) Les sales d'activitats o els tallers, han de tenir una pica amb aigua?	20
54) Quins són els serveis i equipaments que poden tenir un ús compartit entre diverses instal·lacions?	20
55) Què diferencia una Granja escola d'una Aula d'entorn rural?	20
56) Quin organisme emet i quin és el contingut de l'informe específic requerit per a obrir una aula de natura?	21
57) Comentaris generals	21

1) Quin dia va entrar en vigor el Decret 140/2003?

Un mes després de la seva publicació al DOGC, o sigui, el 18 de juliol de 2003. Les modificacions introduïdes pel Decret 16/2014, d'11 de febrer, van entrar en vigor el 14 de març de 2014.

2) A quines instal·lacions no s'aplica el Reglament?

La major part del Reglament no s'aplica a les instal·lacions ja autoritzades abans de la seva entrada en vigor, i als expedients iniciats i no resolts abans d'aquesta data. En aquests casos la normativa aplicable és la vigent en el moment que es va sol·licitar l'autorització: el Decret 276/1994, de 14 d'octubre, o l'Ordre de 25 de setembre de 1985.

No obstant això, són aplicables a totes les instal·lacions en edificis les disposicions transitòries del Decret 140/2003 (que fixen els terminis perquè les cases de colònies, granges escola, aules de natura i albergs de joventut s'adeqüin a determinades condicions específiques que han passat a ser obligatòries, veure pregunta núm. 6) i els apartats 2 i 3 de l'article 19 (que regulen les obres de reforma).

No són instal·lacions juvenils regulades per aquest Reglament:

- les residències d'estudiants, que estan subjectes únicament a la comunicació ambiental municipal i a la normativa tècnica reguladora dels edificis d'ús públic
- les ludoteques, que tenen normativa pròpia, els *chiquiparcs* i les llars d'infants
- els centres d'esplai, els caus escoltes i els casals de joves
- els refugis de muntanya
- les aules d'entorn rural, que són similars a granges escola però sense allotjament, i que estan regulades per una Ordre del DARP de 16 de setembre de 1992.

3) I els campaments juvenils?

Els campaments juvenils no estan regulats per aquest Reglament. Estan regulats pel Decret 203/2013, de 30 de juliol, d'aprovació del Reglament de campaments juvenils. No obstant això, ambdós reglaments regulen la compatibilitat d'ús d'espais compartits entre les dues instal·lacions.

Existeix una Guia Breu per a la inscripció al Registre dels Campaments Juvenils, a disposició dels Consells Comarcals¹, que els està dedicada específicament.

4) Segueix en vigor el Decret 140/2003, després de la modificació de la Llei 38/1991, d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves, mitjançant el Decret legislatiu 3/2010, d'adequació a la Directiva europea de serveis?

Sí. Amb les modificacions introduïdes pel Decret 16/2014, d'11 de febrer, d'aprovació del Reglament del Registre d'IJ i de modificació del Reglament d'IJ, el Decret 140/2003 està ara mateix plenament actualitzat. L'autorització administrativa prèvia ha estat substituïda per la comunicació prèvia amb declaració responsable, que el decret regula amb tot detall. La llista de documentació preceptiva necessària per a iniciar l'activitat no ha estat

¹ Quan s'esmenten els Consells Comarcals cal llegir sempre, també, el Conselh Generau d'Aran.

modificada, si bé ara la persona titular no ha de presentar aquesta documentació en el moment de comunicar l'inici de l'activitat, sinó només signar la declaració responsable corresponent (disponible en model oficial) mitjançant la qual manifesta, sota la seva responsabilitat, que la posseeix, i presentar aquesta declaració, per via telemàtica, a l'administració competent. A partir d'aquest moment, els règims d'inspecció i sanció no varien significativament, i els requisits tècnics del reglament tampoc.

El procediment de comunicació es descriu amb detall més endavant (pregunta 19).

5) Es pot aplicar el Reglament a una instal·lació ja autoritzada quan va entrar en vigor?

Les persones titulars d'instal·lacions autoritzades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament poden comunicar a l'administració competent que s'hi acullen encara que no sigui preceptiu. En aquest cas se'ls aplicarà en la seva totalitat, amb la consegüent exigència d'elaborar els documents preceptius que manquessin a l'expedient i d'adaptar la instal·lació (si escau) a les condicions tècniques del Reglament. Aquesta comunicació, amb la declaració responsable corresponent, ha de ser inscrita al Registre d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves.

6) En quina situació queden les instal·lacions que no han complert les disposicions transitòries 2a, 3a o 4a del Decret?

Depèn de cada cas. Si es tracta d'una granja escola o aula de natura que en data 18/07/2006 no van presentar els informes corresponents (del DAAAR o del DMAH) cal emetre d'ofici (previ requeriment de subsanació a la persona titular) un nou decret o resolució d'inscripció de la instal·lació com a casa de colònies.

Si en el curs d'una inspecció o per mitjà d'una denúncia s'acredita que una instal·lació no ofereix als seus usuaris i usuàries la possibilitat d'escalfar-se el menjar i netejar els estris que determina l'article 33.2 del Reglament, s'ha de requerir la persona titular perquè ho faci, i en cas d'incompliment obrir un expedient sancionador.

Si es tracta d'un alberg de joventut en el qual no es compleix la disposició transitòria 4a del Reglament, el procediment és similar al del cas anterior.

7) Quina Administració té les competències sobre les instal·lacions juvenils?

La titularitat correspon al Departament de Drets Socials, mitjançant la Direcció General de Joventut.

Les potestats d'execució (tramitació de la comunicació prèvia, inspecció i sanció) han estat delegades a tots els Consells Comarcals de Catalunya i al Conselh Generau d'Aran, d'acord amb l'art. 7.2 de la Llei 38/1991, amb el Decret 187/1993 i amb els articles 2 i 3 d'aquest Reglament.

8) Poden assumir les potestats d'execució els Ajuntaments un cop han estat delegades les competències als Consells Comarcals?

Els Ajuntaments poden assumir les competències d'instal·lacions juvenils en qualsevol moment, sempre que llur Ple hagi adoptat un Acord en aquest sentit, justifiquin la seva

capacitat tècnica i econòmica, i ho sol·licitin a la Direcció General de Joventut. Els Consells Comarcals només exerceixen per delegació.

9) Quins ajuntaments tenen assumides les competències d'instal·lacions juvenils?

Actualment no n'hi ha cap. Les van assumir Lloret de Mar i Santa Margarida de Montbui. Tots dos les han retornat a partir de l'any 2012, i són exercides ara pels corresponents Consell Comarcals.

10) És obligat per la Llei o el Reglament de delegar competències al Consell Comarcal sobre totes les instal·lacions de la Comarca, o la DGJ pot reservar-se les competències sobre algunes d'elles, com per exemple les de la Generalitat?

Ni el Decret 187/1993, de 27 de juliol, de delegació de competències, ni els convenis de delegació no preveuen cap tractament específic per a les instal·lacions de la Generalitat. Per tant, qualsevol expedient de comunicació, modificació, inspecció, sanció, etc. per a qualsevol instal·lació ha de ser tramitat pel Consell Comarcal corresponent.

11) L'article 11 de la Llei 38/1991, en el qual s'estableix la gradació de les sancions pels diversos tipus d'infraccions que poden cometre les persones titulars de les instal·lacions, pot ser subjecte a diferents interpretacions. Quina és la interpretació correcta d'aquesta gradació i dels imports mínims de les multes?

L'article 11 de la Llei 38/1991 va ser modificat per la Llei 5/2017, de 21 de març, i ara estableix amb precisió els límits mínims i màxims de les sancions segons la gravetat de la infracció comesa.

A més d'aplicar aquests límits, cal adequar les sancions a la gravetat de la infracció, tenint en compte els criteris de gradació establerts a l'article 13 de la Llei, i a la possible reincidència en la infracció. Igualment, les sancions per faltes lleus no han de ser irrisòries, per tal de mantenir el principi de proporcionalitat i evitar que la comissió de la infracció resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

12) Quin organisme administra l'import de les sancions imposades pels Consells Comarcals i els Ajuntaments?

Com que els Consells Comarcals actuen per delegació de competències, inclosa la de recaptar, l'import de les sancions que imposin, fins a un màxim de 14.000 euros, ha de ser administrat també pel propi Consell. Les sancions d'import superior són resoltes i administrades per la Generalitat.

Les que imposin els ajuntaments - fins a 14.000 euros - han de ser administrades també per ells, en ser competències compartides.

13) Hi ha possibilitat de recurs davant una Resolució del/la president/a del Consell Comarcal en l'exercici de les potestats delegades?

Atès que la Resolució o Decret de la Presidència del Consell Comarcal és un acte que exhaureix la via administrativa, les persones interessades poden interposar directament recurs contenciós-administratiu davant del Jutjat del Contenciós Administratiu

corresponent (Barcelona Tarragona, Lleida, Girona) en el termini de dos mesos comptats a partir del dia següent a la notificació. Alternativament, i de forma potestativa, també poden interposar recurs de reposició davant de la Presidència del Consell Comarcal en el termini d'un mes, a comptar del dia següent al d'aquesta notificació. Si transcorre el termini d'un mes a comptar del dia següent al de la data d'interposició del recurs de reposició sense que hagi estat dictada i notificada resolució expressa, el recurs de reposició s'ha d'entendre desestimat, en el qual cas, el recurs contenciós-administratiu pot interposar-se en el termini de 6 mesos a comptar del dia següent al de la data en què presumptament s'hagi desestimat el recurs de reposició.

14) Pot el Consell Comarcal tancar una instal·lació que funciona sense autorització o comunicació, o amb greus deficiències de seguretat?

En circumstàncies normals, el Consell Comarcal no pot, en exercici de les competències delegades per la Direcció General de Joventut, tancar físicament (precintar) una instal·lació. Pot decretar-ne el cessament d'activitats, o suspendre d'ofici la inscripció al Registre. Pot, fins i tot, anul·lar-li la inscripció o l'autorització de funcionament com a resultat final d'un expedient sancionador iniciat per reincidència en faltes molt greus, però per a això cal que la instal·lació estigui prèviament inscrita o autoritzada.

Ara bé, si el Consell Comarcal considera que el funcionament de la instal·lació –estigui o no autoritzada o inscrita al Registre– comporta un risc important i actual per a la salut o la integritat física de les persones, pot ordenar com a mesura provisional el cessament de l'activitat i el tancament cautelar de la instal·lació. En el supòsit que la persona titular no la tanqués voluntàriament, el Consell Comarcal pot instar l'Ajuntament o el Departament de Salut –en funció de quines competències hagin estat vulnerades– perquè executin l'ordre de tancament físic de la casa, o bé pot executar el tancament per ell mateix. Si per a fer-ho es preveu necessari efectuar algun tipus de força sobre les persones, aleshores cal instar l'Ajuntament o el Departament de Salut perquè executin l'ordre, amb la concurrència, si cal, dels agents de l'autoritat (policia municipal o Mossos d'Esquadra).

15) Què s'entén per persona titular i persona administradora d'una instal·lació?

S'entén per titular d'una instal·lació juvenil aquella persona física o jurídica, pública o privada, amb plena capacitat d'obrar, que la gestiona sense ànim de lucre o que l'explota comercialment sota els principis d'unitat empresarial d'explotació i de responsabilitat en el compliment de la normativa en matèria de joventut davant l'Administració.

Cal no confondre el concepte de titular amb el de propietari/a de la instal·lació. El titular és titular de la gestió de la instal·lació, i pot ser-ne també el propietari, però res no impedeix que en sigui llogater, cessionari, adjudicatari, o qualsevol altre títol que li atorgui el dret de gestionar-la o explotar-la. Per exemple, en el cas d'un alberg de propietat municipal que té la gestió adjudicada (per concurs, per conveni, etc.) a una entitat o empresa, o a una persona física, la titularitat recau en aquesta entitat, empresa o persona.

Pel que fa a la persona administradora, s'entén per aquesta la persona física responsable del funcionament ordinari de la instal·lació, de l'atenció a les persones i grups que l'usen i d'atendre les inspeccions. En un alberg de joventut seria el director de l'alberg.

L'administrador d'una instal·lació no és mai l'empresa concessionària de la seva gestió – és a dir, la titular – ni tampoc és normal que ho sigui la persona que representa jurídicament aquesta empresa, encara qui hi tingui el càrrec d'"administrador". La persona administradora de la instal·lació és la que hi és present, per a fer-se càrrec de les gestions del dia a dia.

16) És imprescindible tenir acomplert el tràmit de control ambiental municipal?

Únicament en el cas d'una instal·lació situada en el terme municipal de Barcelona, per a comunicar la posada en funcionament d'una instal·lació juvenil la persona titular ha d'haver finalitzat prèviament el tràmit d'intervenció administrativa ambiental municipal, és a dir, ha d'haver efectuat la comunicació ambiental regulada a l'OMAIAA (Ordenança Municipal d'Activitats i d'Intervenció integral de l'Administració Ambiental de Barcelona), que s'acull al Títol IV de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, malgrat que l'Annex III d'aquesta llei ja no inclou les cases de colònies, granges escola, aules de natura i albergs de joventut entre les activitats sotmeses al règim de comunicació ambiental.

La tramitació de les comunicacions ambientals és íntegrament de competència municipal. L'ha de dur a terme la persona titular un cop acabades les obres (que s'han d'haver fet amb la llicència urbanística o comunicació d'obres corresponent, segons escaigui) i ha d'adjuntar-hi els certificats, informes i altra documentació que s'especifica a l'article 52 de la Llei 20/2009, inclosa, si escau, la certificació ambiental emesa per una ECA. En cas que la instal·lació tingui més de 20 places de capacitat, cal adjuntar-hi també l'informe de prevenció i seguretat contra incendis que exigeix l'article 22 de la Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis, i l'acta de comprovació corresponent emesa per una ECA, que pot ser incorporada al tràmit ambiental.

17) Pot exigir el Consell Comarcal haver efectuat la comunicació ambiental a una instal·lació autoritzada d'acord amb l'Ordre de 25 de setembre de 1985?

No. L'Ordre esmentada no exigia comunicació ni llicència, sinó només un informe municipal. Atès que la disposició transitòria primera del vigent Decret 140/2003 especifica que les instal·lacions juvenils autoritzades anteriorment se segueixen regint per la normativa vigent en el moment de la seva autorització, el Consell no pot exigir a les persones titulars una documentació que en aquell moment no era preceptiu aportar. Per contra, l'administració municipal sí que ho pot fer (i convé que ho faci).

18) El silenci administratiu estimatori de tres mesos és sempre aplicable? Cal resolució expressa per autoritzar o caducar?

Amb la supressió del règim d'autorització prèvia, i per tant de les sol·licituds, el silenci administratiu ha deixat de tenir sentit en els nous expedients de legalització.

Per als expedients iniciats a sol·licitud de la persona interessada abans del 7 d'octubre de 2010 i encara no resolts (en el cas que n'hi hagués algun) i també per a altres sol·licituds que s'hi puguin acollir, el termini màxim de resolució i notificació és de tres mesos a comptar des de la data en què la sol·licitud ha tingut entrada en el registre, que és el termini establert amb caràcter general per l'article 42.3 de la Llei 30/1992 de 26 de

novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat resolució expressa, les persones interessades han d'entendre estimades per silenci administratiu les sol·licituds presentades, d'acord amb l'article 54.1 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Aquest termini de tres mesos es pot suspendre (paralitzar) en els supòsits previstos a l'article 42.5 de la Llei 30/1992. Aquesta suspensió, però, no opera de forma automàtica: cal una resolució expressa. En aquest cas, el còmput del temps per al silenci administratiu queda aturat des del moment que la persona titular rep la comunicació i fins que resol les mancances notificades o fins que ha transcorregut el termini donat. Si les esmena, torna a posar-se en marxa el rellotge, i si l'Administració no actua en el temps restant es produeix el silenci administratiu. Per contra, si transcorre el termini sense subsanació i sense sol·licitud de pròrroga per part de la persona interessada, es produeix la caducitat de l'expedient. Cal resoldre sempre declarant aquesta caducitat.

L'estimació per silenci administratiu té a tots els efectes la consideració d'acte administratiu finalitzador del procediment, i té eficàcia des del venciment del termini màxim previst en l'apartat anterior sense que s'hagi notificat resolució expressa. Les persones interessades poden acreditar-lo mitjançant qualsevol mitjà de prova admès en dret, inclòs el certificat acreditatiu del silenci produït (certificat d'acte presumpte), que ha de ser emès a petició de la persona interessada i en el termini de 15 dies hàbils, per l'òrgan competent que havia de resoldre expressament el procediment.

Si posteriorment l'Administració pública competent verifica que la documentació era incorrecta o incompleta, o que la instal·lació no complia tots els requisits necessaris, pot revisar l'acte, declarar-ne la nul·litat i tornar a començar la tramitació.

19) Com es desenvolupa el procediment de comunicació prèvia amb declaració responsable?

Tal com dèiem al punt 4, el Decret Legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, va modificar la Llei 38/1991 d'instal·lacions juvenils i va substituir el règim d'autorització pel de comunicació prèvia amb declaració responsable. Posteriorment, mitjançant el Decret 16/2014, d'11 de febrer, es va modificar el Decret 140/2003, i es van incorporar i desplegar en detall aquests canvis.

D'acord amb aquestes normes, la persona física o jurídica que vulgui iniciar l'activitat d'una instal·lació juvenil ha de lliurar prèviament al Consell comarcal corresponent una comunicació d'aquest fet, acompanyant-la d'una declaració responsable en la que declara que compleix tota la normativa aplicable i que disposa de la documentació tècnica i justificativa que s'especifica a l'article 6 del Decret 140/2003.

La comunicació prèvia amb declaració responsable s'ha d'efectuar per via electrònica, a través del Canal Empresa i la Seu Electrònica del Consell Comarcal. El motiu d'haver eliminat la tramitació presencial en suport paper és que les persones físiques titulars

d'instal·lacions juvenils, que en principi hi podrien optar, són assimilables a petites empreses, atès que han d'estar donades d'alta com a autònomes, i per tant se'ls aplica la tramitació electrònica.

Un cop lliurats aquests documents, la persona titular pot iniciar l'activitat.

La persona titular ha d'esperar, però a tenir tota la documentació enllestida i correcta abans de presentar la comunicació al Consell Comarcal, atès que si li manca algun document preceptiu o comunica dades manifestament falses o incompletes el Consell ha de dictar, prèvia audiència a la persona interessada, una resolució (o decret) deixant sense efecte la comunicació i ordenant el tancament al públic de la instal·lació. A més, atès que aquests fets poden constituir una falta molt greu (inexactitud, falsedat o omissió de caràcter essencial en una declaració responsable), el Consell pot incoar un expedient sancionador contra la persona titular i exigir-li les responsabilitats legals pertinents. Aquestes conseqüències les pot prevenir la persona titular (o la seva responsable tècnica) amb un procés d'assessorament, previ a la comunicació, davant del Consell Comarcal o de la Direcció General de Joventut.

20) Quins efectes té el lliurament d'una comunicació prèvia amb declaració responsable, i quines accions correspon efectuar al Consell comarcal?

La comunicació té efectes immediats, i la persona titular pot iniciar l'activitat.

D'acord amb l'article 5 del Decret 16/2014, d'aprovació del Reglament del Registre, de forma general, quan un Consell comarcal rebí, per via presencial o electrònica, una comunicació prèvia amb declaració responsable, ha d'efectuar les accions següents:

1. En el termini de 10 dies des de l'entrada de la comunicació, introduir les dades que conté en l'aplicatiu de gestió del Registre central d'instal·lacions juvenils.
2. En el termini de 20 dies des de l'entrada de la comunicació, emetre un Decret o una Resolució de proposta d'inscripció de la instal·lació en el Registre d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves, que gestiona la D. G. de Joventut, i notificar-li aquest acte administratiu, via EACAT, perquè tingui els efectes oportuns.

La DGJ, per Resolució del/la director/a general, inscriurà la instal·lació al Registre. S'inscriu el nom de la instal·lació, la data de comunicació, el tipus d'instal·lació, el nombre de places de què disposa, la persona titular i les altres dades que són obligatòries d'acord amb el Reglament del Registre. Aquesta inscripció es notifica a la persona titular i, via EACAT, al Consell comarcal que ha fet la proposta.

La proposta d'inscripció no s'ha d'efectuar en cas que el Consell detecti inexactitud, falsedat o omissió de caràcter essencial en la pròpia comunicació o en la declaració responsable. En aquest cas, cal actuar de la forma descrita en el punt 19. Per a iniciar novament l'activitat, la persona titular haurà de presentar una nova comunicació prèvia i declaració responsable, sense omissions ni falsedats.

La inscripció al Registre és vigent sempre que es mantinguin les condicions tècniques, les característiques i el nombre de places especificades en la comunicació prèvia. Qualsevol canvi que afecti aquestes dades, o a qualsevol altra dada que constava a la comunicació prèvia a la posada en funcionament, ha de ser comunicat amb el mateix procediment, amb

l'imprès de full de comunicació que li escaigui, i s'ha d'inscriure, prèvia proposta del Consell comarcal, en el Registre.

Posteriorment a la inscripció d'ofici, i en el termini màxim de 2 mesos des de la data de comunicació, el Consell Comarcal ha d'obrir un expedient d'inspecció i efectuar una inspecció tècnica inicial de la instal·lació. Amb aquesta finalitat, i la de verificar la conformitat, veracitat i exactitud de les dades comunicades i declarades per la persona titular de la instal·lació, pot requerir-la perquè presenti la documentació que ha declarat que posseeix. Si detecta en la documentació o mitjançant la inspecció una mancança molt greu (inexactitud, falsedat o ommissió de caràcter essencial), ha de dictar, prèvia audiència a la persona interessada, una resolució deixant sense efecte la comunicació i resolent el tancament al públic de la instal·lació, i, si escau, ha d'obrir un expedient sancionador. Si les mancances no són greus i no afecten de forma immediata la seguretat de les persones, pot concedir un termini de tres mesos per a corregir-les. Amb la deguda justificació, pot concedir una pròrroga d'aquest termini per la meitat del temps inicialment concedit. Un cop esgotat el termini sense que la persona titular les hagi corregit, s'ha d'iniciar un procediment sancionador.

21) Quines són les falsedats o omissions de caràcter essencial?

D'acord amb l'article 6.6 del Reglament, són de caràcter essencial les omissions o falsedats que afecten:

- a) L'objecte de la comunicació prèvia.
- b) El tipus d'instal·lació
- c) El nom, els cognoms i el DNI o NIE o NIF de la persona física o jurídica titular de la instal·lació i de la persona representant, si escau.
- d) L'adreça i el municipi de la instal·lació.
- e) El nom de la instal·lació i el seu nombre màxim de places.
- f) En el supòsit de comunicació prèvia de canvi de titularitat, les dades del nou titular.
- g) La documentació que preveuen els apartats a), b), c), d), e), f), h) i), i j) de l'article 6.2, que la persona titular ha declarat posseir.

22) En quina situació queden els Registres comarcals d'instal·lacions juvenils, un cop unificades totes les inscripcions en el Registre de la DGJ?

Els registres comarcals van ser creats per a resoldre una situació concreta: la inscripció de les comunicacions que, a partir de finals del 2010, arribaven als Consells comarcals en virtut de llurs competències. Amb la publicació del Reglament del registre únic, la funció principal dels registres comarcals ha desaparegut, i la conseqüència més lògica seria derogar-los, cosa que ja han dut a terme diversos Consells.

No obstant això, la derogació no és preceptiva: si algun Consell considera que, per raons de gestió administrativa o tècnica, o per qualsevol altre motiu, la permanència en actiu del Registre comarcal és necessària, el pot mantenir vigent internament.

23) Art. 6.2.g: "... informe de l'organisme competent sobre la compatibilitat entre l'ús de la instal·lació i la classificació del sòl": És sempre necessari? Quin és l'organisme competent en cada cas?

En sòl no urbanitzable, urbanitzable no programat i urbanitzable programat sense pla parcial aprovat és competent la Comissió Territorial d'Urbanisme corresponent (n'hi ha una per cada província i a les Terres de l'Ebre). El text refós de la Llei d'Urbanisme (Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost) preveu en els seus articles 47 i 48 que es puguin autoritzar projectes d'actuacions específiques d'interès públic en sòl no urbanitzable, entre les quals estan les instal·lacions juvenils. Però cal que estiguin incloses en un Pla especial municipal ja aprovat, o bé que es tramiti el projecte esmentat, primer a l'Ajuntament i després a la comissió territorial d'urbanisme corresponent. És més fàcil si l'edificació ja existeix (una casa de pagès, per exemple) donat que l'impacte paisatgístic, ambiental, etc. serà molt menor.

En sòl urbà i urbanitzable programat amb pla parcial aprovat correspon a l'ajuntament competent. Però en aquest cas no és necessari: s'entén atorgat amb l'assabentat municipal, l'acta de comprovació positiva o el document d'acceptació que lliuri l'ajuntament en el tràmit de comunicació ambiental corresponent.

24) Qui és el tècnic competent per signar la memòria descriptiva de la instal·lació?

Atès el contingut dels articles 22 a 44 del Reglament, preferentment una persona amb titulació tècnica superior: arquitecte/a o enginyer/a superior. No obstant això, cal atènyer-se a les competències professionals establertes en la LOE, el Codi Tècnic de l'Edificació i la resta de normatives aplicables.

25) Qui és el tècnic competent per fer els plànols a escala 1/50 que reflecteixen l'estat actual o definitiu de la instal·lació? Cal que estiguin visats?

En aquest cas pot ser també un/a arquitecte/a o enginyer/a tècnic/a o aparellador/a. El Reglament no exigeix que els plànols estiguin visats, sinó que siguin fidels a l'obra construïda. No obstant això, l'ajuntament exigeix plànols visats amb la comunicació ambiental municipal.

26) És compatible l'actuació d'una persona com a tècnic/a municipal o comarcal i com a tècnic/a de la persona titular en un mateix expedient? Pot aquesta persona emetre certificats de solidesa?

No, en tots dos casos. Hi ha incompatibilitat per conflicte d'interessos, perquè hauria de controlar com a Administració la seva pròpia actuació privada.

27) Quina és la "normativa aplicable als equips i instal·lacions sotmesos als diversos reglaments tècnics de seguretat industrial?"

És la normativa tècnica (lleis, reglaments, instruccions...) que regula les instal·lacions de gas, electricitat, calefacció, etc. També inclou la Llei 12/2008, de 31 de juliol, de seguretat industrial, que regula les instal·lacions industrials de la casa de colònies o de l'alberg relacionades amb la producció o el consum d'energia (climatització, ascensors, etc.), en cas que n'hi hagi. Totes aquestes normes exigeixen un control periòdic de les instal·lacions, i sovint un contracte de manteniment. Els certificats de bon funcionament els pot emetre el Departament d'Empresa i Ocupació, les societats que hi són vinculades i les Entitats d'Inspecció i Control (IEC), les principals de les quals són:

ECA Bureau Veritas
Edifici Palausibaris - Parc Empresarial A-7
Av. Can Fatjó dels Aurons, 9
08174 Sant Cugat del Vallès
barcelona@eca.es
<http://www.eca.es/>

TÜV Rheinland Ibèrica
Edificio Windsor
Via Augusta, 2 bis
08006 Barcelona
icictsa@es.tuv.com
<http://www.tuv.com/ca/spain/home.jsp>

28) És possible inscriure simultàniament una mateixa instal·lació com a casa de colònies i com a alberg de joventut?

L'article 7.1 del Reglament no ho permet. La tipologia dels usuaris de cada tipus d'instal·lació i les seves activitats molt diverses desaconsellen aquest doble ús. Això no vol dir que als albergs no s'hi puguin allotjar grups d'infants, ni que a les cases de colònies no hi pugui haver –de forma no habitual– grups d'adults o famílies. Però cada tipus d'instal·lació ha de mantenir un tipus d'usuari preferent, encara que es puguin compartir espais o serveis entre instal·lacions properes.

El Departament d'Empresa i Ocupació tampoc permet, en la seva normativa sobre allotjaments rurals, que una Casa de Pagès o un ARI comparteixi edifici amb una instal·lació juvenil.

29) Article 9.1: Quin és "l'òrgan administratiu competent en la matèria": qui va autoritzar (exemple: DGJ) o qui té ara la competència (exemple: Consell Comarcal)?

L'administració competent és sempre la que exerceix actualment les competències. En l'exemple, és el Consell Comarcal.

30) És suficient una simple notificació o cal presentar comunicació prèvia amb declaració responsable per a, per exemple, una ampliació de places? Inscriure el canvi és l'única opció que té l'administració?

Un cop fetes les obres corresponents cal presentar, d'acord amb l'art. 9 del Reglament, una nova comunicació prèvia amb declaració responsable de la reforma o ampliació efectuada, perquè la comunicació de posada en funcionament original ha perdut vigència. La comunicació s'ha d'efectuar mitjançant el formulari específic corresponent.

En una instal·lació ja autoritzada o inscrita, la part afectada per les obres de reforma o ampliació ha de complir les condicions tècniques del Reglament vigent. Si aquestes obres afecten una superfície equivalent a un 40% o més de la superfície inicial de la instal·lació, cal aplicar les condicions tècniques del Reglament vigent a tota la superfície de la instal·lació. Les condicions preexistents de seguretat i higiene han de mantenir-se o millorar-se amb l'ampliació.

Depenent de la natura de les modificacions comunicades, el Consell comarcal podrà iniciar un expedient d'inspecció de comprovació, i, en funció del seu resultat, adoptar les mesures administratives, cautelars o sancionadores que corresponguin.

31) Quin procediment cal seguir quan una persona titular vol canviar el tipus de la seva instal·lació, per exemple de casa de colònies a alberg de joventut?

Cal que presenti la corresponent comunicació prèvia, i, si escau, el Consell Comarcal proposarà la seva inscripció al Registre, prèvia anul·lació de la inscripció anterior (ja que la simultaneïtat d'usos no és admesa). En tractar-se d'un nou procediment, la normativa aplicable és la que està vigent en el moment de presentar la nova comunicació. No obstant això, es pot admetre part de la documentació que ja és a l'expedient o en possessió de la persona titular, si aquesta segueix essent vàlida. És probable, però, que calgui efectuar una nova comunicació ambiental municipal.

32) Cal emetre un nou decret o resolució de proposta d'inscripció quan es produeix un canvi de titularitat d'una instal·lació? I un canvi de persona administradora?

Sí. La inscripció inicial d'una instal·lació al Registre inclou les dades de la persona que n'és titular i de l'administradora. Per tant, un canvi de titularitat i/o d'administració s'ha de comunicar pel mateix procediment que la posada en funcionament, amb el formulari adequat, i s'ha de proposar la seva inscripció al Registre per mitjà de la corresponent resolució o decret del Consell comarcal.

33) Quan s'ha d'efectuar una inspecció? Ha de ser periòdica?

Hi ha quatre tipus d'inspeccions a què estan sotmeses habitualment les instal·lacions juvenils:

a) les inspeccions periòdiques preceptives de salut ambiental, condicions higièniques i potabilitat de l'aigua, que ha de dur a terme un cop a l'any (com a mínim) l'Agència de Salut Pública de Catalunya (ASPCat). Les persones titulars de les instal·lacions juvenils han de sol·licitar aquestes inspeccions, i pagar les taxes corresponents, si escau.

b) les inspeccions periòdiques obligatòries, generalment anuals o biennals, de les instal·lacions sotmeses a reglaments tècnics: gas, electricitat, sales de calderes, aparells elevadors, extintors, etc. Les efectuen, prèvia signatura d'un contracte de manteniment, les empreses instal·ladors o subministradors corresponents, o una EIC (vegeu 25).

c) les inspeccions periòdiques de control ambiental que esmenta la Llei 20/2009 per a les instal·lacions sotmeses al règim de comunicació ambiental (art. 73), que són potestatives de l'ajuntament i tenen la periodicitat que determina l'ordenança municipal.

d) les inspeccions d'ofici de l'administració competent (Consells Comarcals), que són, d'acord amb l'article 10.1 del Reglament, de dos tipus: les inicials, que es duen a terme abans de complir-se dos mesos des de l'inici de l'activitat i serveixen per a verificar la veracitat de les dades comunicades i el compliment de la normativa, i les periòdiques, que s'han d'efectuar cada dos anys des de la data d'inscripció, i que tenen com a objectiu la comprovació de l'estat de la instal·lació i que aquesta segueix adequant-se a la normativa

sectorial. A part d'això, es poden efectuar inspeccions puntuals, que responen a actuacions concretes: comprovació d'esmenes, diligència prèvia a l'inici d'un procediment sancionador arran d'una informació o una denúncia rebuda, inspecció a petició de la persona titular de la instal·lació per a assessorament, etc.

El procediment a seguir un cop feta la inspecció, en funció del seu resultat, és el descrit a l'article 10.2 del Reglament. Ho analitzem amb més detall en la pregunta 36.

34) Com s'inicia un procediment d'inspecció? Quins drets i deures té la persona titular?

Per tal de disposar de la cobertura jurídica necessària en la tasca inspectora cal, abans d'efectuar el control, iniciar un procediment d'inspecció. Només així es podrà comptar el termini màxim d'un any que la llei de procediment administratiu fixa per a un expedient d'inspecció, requerir el titular perquè permeti l'acte, hi assisteixi i tingui a disposició la documentació preceptiva, emetre els decrets de requeriment d'esmena, d'avertiment, d'incoació d'expedient sancionador, etc., i, al final, tancar el procediment. Els models de decret o resolució d'inici i de finalització d'un expedient d'inspecció (inicial, biennal, especial) estan a disposició dels Consells comarcals en l'espai d'instal·lacions juvenils del portal de recursos *E-Joventut*.

La persona titular de la instal·lació té dret a rebre notificació de l'inici d'expedient d'inspecció, amb la data i hora prevista del control, a conèixer la identitat de la persona inspectora (per a poder-la recusar si considera que hi ha motiu), a ser present en les actuacions, a signar-ne l'acta (manifestant-hi allò que consideri oportú) i rebre'n una còpia, i a ser advertida immediatament dels incompliments detectats durant la inspecció.

La persona titular resta obligada a facilitar l'accés total a la instal·lació al personal inspector, permetre la presa de mostres i mesuraments, i lliurar còpia de la documentació que va declarar posseir quan va fer la comunicació prèvia a la posada en funcionament, si és requerida a fer-ho.

35) Quins aspectes cal verificar en les inspeccions biennals dels Consells Comarcals? Com s'aplica la Directriu sobre inspeccions de la Direcció General de Joventut?

La DGJ ha publicat, mitjançant Resolució del director general de Joventut, d'11 de juny de 2013, la Directriu 1/2013 relativa a l'exercici de la potestat inspectora de les instal·lacions juvenils. Tot seguit analitzem l'aplicació pràctica d'aquest document.

Les inspeccions periòdiques han de cobrir dos aspectes:

- els administratius: comprovació que es disposa a la instal·lació dels documents que han d'estar a disposició dels usuaris i del personal d'inspecció, d'acord amb l'article 20 del Decret 140/2003, i que aquests són correctes.
- els tècnics: comprovació que la capacitat, les condicions i les característiques de la instal·lació coincideixen amb les que el titular va declarar inicialment (o amb les modificacions declarades posteriorment), i que, d'altra banda, en tot l'àmbit de la instal·lació es compleixen els preceptes del Decret 140/2003, o dels Reglaments anteriors en cas que fossin aplicables.

La verificació dels aspectes tècnics és molt important per la seva incidència en la seguretat dels usuaris i usuàries, i inclou la comprovació de l'ocupació màxima dels dormitoris i del

conjunt de la instal·lació, la ràtio i les condicions dels nuclis sanitaris, la distribució general, la seguretat contra caigudes de les lliteres, escales, finestres i desnivells, l'accessibilitat per a persones amb discapacitat, etc. Cal verificar el compliment de tots els preceptes regulats expressament en el nostre Reglament.

Pel que fa a les condicions tècniques i de seguretat de les instal·lacions d'aigua potable, de gas, d'electricitat, de calefacció, de protecció contra incendis i de la resta d'instal·lacions tècniques regulades per llur normativa específica i sotmeses a inspecció periòdica, cal verificar només que el titular disposa dels documents justificatius que els controls respectius s'han dut a terme, i que el seu resultat ha estat correcte. **Aquestes instal·lacions, i les que són responsabilitat del Departament de Salut, no han de ser sotmeses a inspecció dins dels procediments inspectors del Consell comarcal.**

En cas que el titular no disposi d'alguna d'aquelles actes o certificats, o que algun d'ells no sigui favorable, cal requerir el titular perquè aporti una nova acta d'inspecció positiva. En cas que es detecti durant la inspecció un incompliment greu en una instal·lació tècnica que generi riscos evidents per a la seguretat de les persones o dels béns, cal informar-ne ràpidament l'Administració o organisme competent del seu control perquè prengui les mesures oportunes, i fer-ho saber també a la Direcció General de Joventut.

36) Quines persones estan capacitades per a efectuar les inspeccions?

Els aspectes administratius poden ser verificats per la persona responsable de l'Oficina de Serveis a la Joventut o per personal administratiu del Consell Comarcal sense capacitació tècnica específica, però la revisió facultativa, pel seu caràcter eminentment tècnic i per les responsabilitats que comporta per a la persona que la realitza i per a la pròpia Administració, ha de ser efectuada per una persona amb la necessària competència professional, titulada en arquitectura, arquitectura tècnica, edificació, enginyeria o enginyeria tècnica.

Aquesta persona ha de ser funcionària pública o estar lligada amb un contracte laboral al Consell Comarcal, perquè té el caràcter d'agent de l'autoritat, amb les conseqüències jurídiques que estableix la legislació del procediment administratiu. En cas que la seva vinculació amb el Consell comarcal fos una altra (per exemple si fos personal extern contractat o amb encàrrec professional) les actes, informes, diligències, etc. que aquesta persona redacti en exercici de la funció inspectora no tindrien presumpció de veracitat ni validesa jurídica, i serien fàcilment recurribles pel titular.

Si per raons organitzatives o pressupostàries el Consell només pot destinar una persona a la tasca de dur a terme les inspeccions biennals, aquesta persona ha de tenir el perfil tècnic facultatiu esmentat en el primer paràgraf d'aquesta resposta.

37) Què cal fer després de dur a terme una inspecció?

Un cop finalitzada la inspecció, la persona inspectora n'ha d'aixecar l'acta, i lliurar-ne una còpia -en el mateix moment- a la persona titular o a qui la representi, que hi pot fer constar allò que consideri oportú.

Després, i en un termini de 10 dies, la persona inspectora ha de redactar l'informe de la inspecció, basant-se en el contingut de l'acta, i trametre'l, junt amb aquesta, a l'òrgan del

Consell competent per a prendre les decisions escaients. En l'informe ha de proposar a aquest òrgan les accions que estimi necessari efectuar en funció dels resultats de la inspecció: finalització del procediment d'inspecció amb resultat favorable, requeriment d'esmena, advertiment de sanció, inici d'expedient sancionador, adopció de mesures cautelars, tràmit d'audiència previ a l'anul·lació de la comunicació d'inici d'activitat, etc. Totes aquestes accions s'han de formalitzar per part del Consell comarcal mitjançant un acte administratiu: resolució, decret, acord del ple o acord de la comissió de govern.

En cas que l'informe proposi emetre un requeriment d'esmena, en l'acte administratiu cal esmentar les mancances que cal esmenar, el termini que s'atorga a la persona titular per a esmenar-les i les conseqüències que li pot comportar no fer-ho.

38) Hi ha alguna relació entre la Xarxa Catalana d'Instal·lacions Juvenils (XCIJ) i la XANASCAT de l'Agència Catalana de la Joventut?

Són dues coses totalment diferents.

La XCIJ és un ens que agrupa de forma automàtica i sense cost per als titulars totes les instal·lacions juvenils inscrites al Registre d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves, mentre que la XANASCAT (Xarxa Nacional d'Albergs Socials de Catalunya) és una xarxa d'albergs propis, gestionats i explotats per l'Agència Catalana de la Joventut (ACJ), de la Generalitat de Catalunya, i d'albergs de titularitat aliena (generalment pública o d'entitats del Tercer Sector), acreditats per l'ACJ, als quals aquesta ofereix -mitjançant conveni i contraprestació econòmica- uns determinats serveis de gestió de reserves, de difusió, etc. i hi organitza activitats.

39) Cal fer alguna gestió perquè una instal·lació sigui membre de la Xarxa Catalana d'Instal·lacions Juvenils?

No. Totes les instal·lacions juvenils legalitzades, un cop han estat inscrites al Registre d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves són membres automàticament de la XCIJ. Això inclou tant les antigues com les noves.

40) Com són el logotip i la placa identificativa de la XCIJ? Com es reposa una placa identificativa que s'ha fet malbé?

El logotip de la XCIJ va ser establert l'any 2008 mitjançant un concurs de disseny entre joves dissenyadors/es, i es pot descarregar des del web d'instal·lacions juvenils de la DGJ.

La placa identificativa, de metacrilat translúcid i amb unes dimensions de 45 x 45 cm, conté aquest logotip, el nom i el tipus de la instal·lació, el seu número de registre i la identificació institucional de la DGJ.

Cada instal·lació rep, un cop inscrita al Registre, un primer exemplar d'aquesta placa, lliurat gratuïtament, mentre que la reposició o producció de noves plaques (sigui per motiu de desgast natural, vandalisme, canvi de nom o de tipus de la instal·lació, etc.) corre a càrrec de la persona titular de la instal·lació. Amb la finalitat de facilitar-li la feina i reduir-li els costos de producció, la DGJ pot incorporar plaques de reposició als encàrrecs de plaques noves que efectua periòdicament; aquestes plaques de reposició es facturen directament a la persona titular que les ha sol·licitat. Addicionalment, tots els Consells

Comarcals disposen d'un model de disseny oficial de la placa identificativa, en format PDF, que poden fer arribar a les persones legítimament interessades que es comprometin per escrit a fer-ne un bon ús i a no lliurar-lo a terceres persones.

41) A més de la placa identificativa, quins altres serveis ofereix la XCIJ?

Actualment són productes de la XCIJ la Guia de la Xarxa Catalana d'Instal·lacions Juvenils (en format imprès i PDF), el mapa/cartell en 5 idiomes i la placa identificativa. Estem treballant en el desplegament de la XCIJ per a transformar-la en un veritable òrgan d'informació, coordinació i assessorament sobre instal·lacions juvenils, amb web pròpia i funcions d'interlocució amb el sector.

42) Quins són els límits mínims d'indemnització que ha de garantir l'assegurança de Responsabilitat Civil obligatòria?

El Decret 16/2014, d'11 de febrer, va establir novament aquests límits, i els va incorporar a l'article 18 del Decret 140/2003. Els límits mínims per víctima s'han arrodonit a 150.000 euros, i pel que fa a la cobertura mínima pel conjunt d'un únic sinistre, els canvis són més significatius: s'ha establert una gradació de cobertures, de 500.000 a 1,500.000 euros, en funció del nombre de places de la instal·lació, per a adequar l'assegurança al risc real quantificable i reduir el seu cost per al 90% dels titulars.

43) Quins conceptes han d'estar coberts per l'assegurança?

a) La responsabilitat civil derivada del funcionament: es refereix al funcionament de la instal·lació com a instal·lació juvenil, inclosos els serveis de menjador, bugaderia, etc. (basat en l'art. 1908 del Codi Civil)

b) La responsabilitat civil subsidiària per actes del personal de la instal·lació: es refereix a la que pugui atribuir-se a la persona titular per les accions o omissions seves o del personal al seu servei enfront de les persones usuàries o de terceres persones.

c) La responsabilitat civil per danys a tercers derivada de l'ús de la instal·lació: es refereix als danys que poguessin produir-se a les persones usuàries o a terceres persones generats per l'estat de manteniment o les característiques físiques de la instal·lació. (Art. 1907 del Codi Civil)

L'assegurança ha de cobrir les persones usuàries de la instal·lació i també les que hi prestin els seus serveis.

44) Com és que el Reglament no determina si es pot consumir alcohol o tabac a les instal·lacions juvenils?

No ho fa perquè ja ho regula la Llei 38/1991, quan especifica al seu article 4.2 que les instal·lacions juvenils han de complir la normativa vigent sobre mesures preventives en relació amb substàncies que poden generar dependència. Aquesta normativa (Llei 8/1998) determina que no es poden vendre ni consumir begudes alcohòliques de cap mena en els locals i centres per a infants i joves, que inclouen, evidentment, tots els tipus d'instal·lacions juvenils. Per tant, no es pot vendre ni consumir, per exemple, cervesa amb alcohol dins dels albergs de joventut.

Pel que fa al tabac, la llei estatal 28/2005 (Llei del tabac) modificada l'any 2010, prohibeix totalment als seus articles 5 i 7 la venda i el consum del tabac als centres de lleure oberts als menors de 18 anys, com és també el cas de les instal·lacions juvenils. De fet, la darrera modificació ho amplia a "todos los demás espacios cerrados de uso público o colectivo". Tampoc està permès habilitar-hi espais específics per a persones fumadores, i fer-ho en un alberg és una falta greu sancionable amb una multa entre 601 i 10.000 euros. La disposició addicional tercera de la Llei obliga als locals on està prohibit de fumar de tenir a l'entrada un cartell advertint al públic d'aquesta prohibició.

45) A les instal·lacions que estan en funcionament sense autorització ni comunicació prèvia, quina normativa se'ls aplica?

Si una instal·lació ofereix allotjament a grups d'infants i joves de forma habitual sense estar legalitzada per un organisme competent (Direcció General de Joventut, Consell Comarcal, Direcció General de Turisme, Ajuntament, etc.), i tenim acreditat aquest fet, se li ha d'aplicar la nostra normativa, i més concretament el procediment sancionador regulat en el Capítol III de la Llei 38/1991, que ho qualifica de falta molt greu.

En cas que la instal·lació, tot i no tenir cap legalització, no allotgi habitualment grups d'infants i joves perquè pertany a una altra tipologia d'allotjament que clarament no els està destinada (per exemple un refugi de muntanya o de peregrins, una pensió o allotjament rural no inscrit al RET, etc.) se l'ha d'advertir quan ho faci que no és permès pel Decret 137/2003 allotjar colònies en instal·lacions no legalitzades, i comunicar a l'Administració competent els fets acreditats perquè prengui les mesures oportunes.

46) Han d'efectuar les instal·lacions la tramesa anual dels documents que marcava l'article 8è de l'Ordre de 25/9/85?

El Decret 140/2003 va restablir aquesta obligació al seu article 21, que estableix que les persones titulars han d'enviar anualment al Consell Comarcal aquells documents: l'informe de la inspecció anual del Departament de Salut i la pòlissa i el rebut de l'assegurança de Responsabilitat Civil obligatòria. Però a la llum del nou règim de comunicació prèvia aquesta tramesa de documentació no és exigible. Entenem que la titularitat de la instal·lació ha de disposar d'aquests documents, i que han d'estar a disposició de les persones inspectores quan aquestes els sol·licitin.

47) Han de complir totes les instal·lacions juvenils l'Ordre del Departament d'Interior sobre registre de viatgers?

L'Ordre IRP/418/2010, de 5 d'agost, sobre l'obligació de registre i comunicació a la Direcció General de la Policia de les persones que s'allotgen als establiments d'hostalatge ubicats a Catalunya, en el seu article 1.2 diu:

“Queden excloses del compliment d'aquesta Ordre les instal·lacions inscrites a la Xarxa Catalana d'Instal·lacions Juvenils quan acullin activitats organitzades per a menors de 18 anys, sempre que estiguin sota el control i supervisió de persones responsables del grup.”

Amb aquesta redacció genèrica queden excloses del compliment de l'Ordre totes les tipologies d'instal·lacions juvenils (inclosos els albergs de joventut) i d'activitats (les

d'educació en el lleure, les d'Ensenyament, les d'Esports, les d'Atenció a la infància, etc.) sempre que siguin per a persones menors de 18 anys i tinguin al seu capdavant les persones responsables del grup. En la resta dels casos, és a dir, quan les instal·lacions juvenils allotgin persones individuals, famílies, grups d'adults, etc., les persones titulars han d'enviar als Mossos, diàriament i per via telemàtica, les dades d'aquestes persones, inclosos els infants, seguint les instruccions que consten al web del Departament d'Interior. Això és aplicable també a les cases de colònies.

48) A més de la documentació a disposició de les inspeccions que s'especifica a l'article 20 del Reglament, cal disposar a la instal·lació d'algun document més?

En cas que se serveixin àpats preparats, el personal de cuina ha de poder acreditar documentalment haver rebut la formació específica en higiene alimentària d'acord amb la normativa sanitària vigent (els antics carnets de manipulació d'aliments ja no són vàlids). I si la instal·lació disposa d'animals domèstics, aquests han de tenir la corresponent documentació sanitària en regla.

49) Cal tenir un llibre o fulls de reclamacions a disposició de les persones usuàries de la instal·lació?

Sí. El Decret 70/2003, de 4 de març, estableix que totes les instal·lacions juvenils de Catalunya –excepte les gestionades directament per l'Administració, i no per una empresa pública– han de disposar de fulls oficials de reclamació/denúncia a l'abast dels seus clients. Les persones titulars de les instal·lacions poden recollir els fulls oficials a les oficines i delegacions de l'Agència Catalana del Consum (Departament d'Empresa i Ocupació) o obtenir-los per Internet a l'adreça <http://www.consum.cat>.

50) El Reglament estableix que les instal·lacions han de disposar de més d'una sortida per planta si aquesta pot tenir una ocupació superior a 50 persones, i que les portes previstes per a evacuar més de 50 persones han d'obrir en el sentit de l'evacuació. Aquests preceptes són més restrictius que els de la norma bàsica contra incendis NBE/CPI-96 (100 persones en cada cas) i, en el primer cas, els del Codi Tècnic de l'Edificació. Per quin motiu han estat adoptats? És jurídicament admissible? (el Reglament s'ha aprovat per Decret de la Generalitat; la NBE/CPI-96 i el CTE per Reial Decret)

Sí, s'ha volgut augmentar el nivell de seguretat de les persones usuàries de les instal·lacions juvenils, ja que són majoritàriament infants i joves. Atesa l'especificitat de la matèria d'instal·lacions juvenils i atès que aquests preceptes no disminueixen els mínims establerts a la normativa estatal, són admissibles. Preval la normativa específica sobre la general.

51) Quina repercussió té el Decret 30/2015, de mesures d'autoprotecció, sobre les instal·lacions juvenils?

El Decret va entrar en vigor el dia 05/04/2015 i substitueix el Decret 82/2010, de 29 de juny, del mateix nom. Estableix regulacions que s'apliquen a tots els tipus d'instal·lacions afectades, i d'altres que depenen del tipus d'instal·lació. Els aspectes comuns són la determinació del grau d'afectació, els procediments, el contingut mínim del Pla

d'Autoprotecció (PAU) i la seva implantació i revisió. La diferència rau en la complexitat del Pla i en els mitjans mínims d'autoprotecció exigits.

En el nostre àmbit, amb el nou Decret el 99% de les instal·lacions ja no estan afectades i per tant no han de disposar de PAU. Ho estan només les de més de 1000 places (actualment no n'hi ha cap), i les que tenen una altura d'evacuació de més de 28m (només un alberg de Barcelona). El fet d'estar afectat implica disposar del PAU des de l'inici de l'activitat, i trametre'l a l'Ajuntament en un termini màxim de 6 mesos des d'aquell fet. Si és correcte, l'Ajuntament l'homologarà i el trametrà a la DG de Protecció Civil. El PAU ha de ser implantat necessàriament durant el primer any de la seva vigència, i ha de ser mantingut de forma continuada, la qual cosa inclou una formació adequada al personal, la informació del risc i dels procediments a les persones usuàries, la realització de simulacres i la redacció d'informes periòdics.

Al [web de Protecció Civil de Catalunya](#) hi ha informació abundant i detallada sobre els Plans d'Autoprotecció i els procediments a seguir en cas d'estar afectat.

Cal tenir en compte que, malgrat que una instal·lació no hagi de disposar d'un PAU, segueix essent preceptiva l'existència d'un Protocol d'actuació en emergències en què s'analitzin les possibles situacions d'emergència, es prevegin les mesures a adoptar en matèria de primers auxilis, lluita contra el foc i evacuació o confinament, es designin les persones que en són responsables i es comprovi periòdicament el seu bon funcionament, d'acord amb allò que s'especifica a l'article 20 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

52) És cert que en alguns casos no cal infermeria?

És cert: les instal·lacions amb poca capacitat (menys de 50 places) ja no estan obligades a disposar d'infermeria. Les que hi segueixen estant, han de disposar d'un llet per cada 50 places, amb un mínim de dos.

53) Les sales d'activitats o els tallers han de tenir una pica amb aigua?

No és obligat, encara que és molt recomanable. Per contra, han de tenir una adequada ventilació (natural o forçada), i un paviment no relliscós i fàcilment netejable.

54) Quins són els serveis i equipaments que poden tenir un ús compartit entre diverses instal·lacions?

Són, en primer lloc, aquells que no són accessibles al públic: la cuina, la bugaderia, els equipaments tècnics, etc. En segon lloc, els equipaments exteriors: la piscina, els camps esportius, les instal·lacions d'aventura, etc. També s'admet l'ús compartit dels serveis higiènics, sempre que el seu nombre i dimensió estiguin calculats per a la suma de totes les persones usuàries, d'acord amb les capacitats de cada instal·lació. En condicions especials es poden compartir altres espais (com per exemple el menjador o les sales d'activitats) però depenent dels tipus de persones usuàries presents és possible que sigui necessària una compartimentació.

55) Què diferencia una Granja escola d'una Aula d'entorn rural?

En tots dos casos es tracta d'una explotació agropecuària legalitzada i en funcionament, que disposa de recursos i equipaments adequats per al treball didàctic en tècniques agràries i ramaderes. Però es diferencien clarament en diversos aspectes.

Les granges escola

- són abans que res unes cases de colònies, i per tant han d'oferir allotjament
- estan destinades prioritàriament als grups d'infants i joves
- estan regulades amb precisió per la Direcció General de Joventut (Decret 140/2003)

Les aules d'entorn rural

- ofereixen només activitats diürnes, sense allotjament
- estan destinades a qualsevol mena de públic, tant escolar com familiar
- estan regulades molt succintament pel Departament d'Agricultura (Ordre de 16/09/1992)

56) Quin organisme emet i quin és el contingut de l'informe específic requerit per a poder obrir una aula de natura?

L'informe sobre el compliment de les condicions per a ser aula de natura l'ha d'emetre el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, concretament la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural. La persona titular de la instal·lació l'ha de sol·licitar per escrit, i també pot fer-ho el Consell Comarcal.

Es valoren els següents aspectes:

- La idoneïtat dels espais de la instal·lació per a organitzar-hi jocs, tallers o altres accions formatives centrades en l'educació ambiental.
- El programa educatiu que s'hi ofereix, tant els continguts com la metodologia.
- Els recursos educatius utilitzats.

Els anomenats "centres d'interpretació ambiental", "escoles de natura" i similars que disposen de recursos pedagògics d'educació ambiental per a activitats de dia però no ofereixen allotjament no es consideren aules de natura i no són competència de la Direcció General de Joventut ni dels consells comarcals. Són equipaments adscrits al Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i censats a la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural d'aquest Departament.

57) Comentaris generals.

* Els Consells Comarcals han de trametre a la Direcció General de Joventut, pel Tràmit específic d'EACAT, tota nova Resolució o Decret de proposta d'inscripció al Registre d'una instal·lació juvenil, adjuntant-hi còpia de la comunicació prèvia i de la declaració responsable presentades per la persona titular, perquè la DGJ inscrigui la instal·lació en el Registre d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves i li atorgui el número de registre corresponent. La Resolució o Decret s'ha de trametre en el termini màxim de 20 dies des de la data de la comunicació prèvia.

* Les resolucions o decrets de proposta d'inscripció d'ampliació de places, de canvi de titularitat, de canvi en les característiques o en els serveis que presta la instal·lació, o de

declaració de baixa o suspensió, amb les corresponents comunicacions prèvies, així com les d'inici i finalització d'expedients d'inspecció o sancionadors, de requeriment d'esmena, d'advertiment, etc., s'han de trametre també pel mateix mitjà i en el mateix termini a la Direcció General de Joventut.

* La Direcció General de Joventut posa a disposició de les persones titulars de les instal·lacions juvenils sis models de comunicació prèvia amb declaració responsable, adaptats a cada supòsit. També ofereix als Consells Comarcals vuit models de Resolució de proposta d'inscripció al Registre: d'una posada en funcionament, d'una ampliació de places, d'un canvi de característiques o de titular, d'una suspensió temporal, d'una declaració de baixa... i tres models de Resolució d'inici i de finalització d'expedient d'inspecció. Tots ells estan a disposició dels Consells Comarcals que els necessitin, al portal de recursos [E-Joventut](#), fàcilment accessibles des del requadre "Directe a", en la pàgina principal del portal.

* Un cop l'any, convé dur a terme una actualització de les dades informatives de les instal·lacions de l'àmbit territorial de cada Consell Comarcal, i introduir-les a l'aplicació compartida INSTAL de la Direcció General de Joventut per tal de mantenir actualitzada la base de dades, la pàgina web i el Mapa d'Instal·lacions.

* En data 29/03/2006 va entrar en vigor el CODI TÈCNIC DE L'EDIFICACIÓ (CTE), que va substituir les diverses normatives tècniques sectorials vigents fins llavors: accions en l'edificació, protecció contra incendis, condicions tèrmiques, estructures de totxo i d'acer, accessibilitat, etc. És aplicable a tota obra nova, de gran ampliació o rehabilitació, i de canvi d'ús, però en són excloses les que tinguin llicència sol·licitada abans de la seva entrada en vigor. Les instal·lacions inscrites abans del Codi que no hagin fet reformes importants se segueixen regint per les Normes Bàsiques de l'Edificació vigents en el moment de llur inscripció.

Les determinacions del CTE estan contemplades en el document d'assessorament de la DGJ "Interpretació tècnica de la normativa de cases de colònies i albergs de joventut".

* A l'adreça web http://dps.gencat.cat/jov_geij_web/AppJava/cercar.do?reqCode=edit es poden consultar les dades bàsiques de què disposa la DGJ sobre les instal·lacions juvenils inscrites al Registre d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves de Catalunya. Aquesta pàgina es nodreix de la base de dades de l'aplicació INSTAL, compartida amb tots els Consells Comarcals, i és tasca comuna mantenir-la sempre actualitzada.

* A l'adreça web <http://jove.cat/instal> i fent clic a [Normativa](#) es pot consultar la normativa específica aplicable a les instal·lacions juvenils, i un ampli recull d'altres normatives que els poden ser d'aplicació.

* A la mateixa pàgina i fent clic a [Tràmit de comunicació prèvia i registre d'instal·lacions juvenils](#) s'accedeix a una àmplia informació, i a la tramitació electrònica de les comunicacions prèvies a través del Canal Empresa i, posteriorment, del Portal de tràmits o de la Seu electrònica de cada Consell comarcal. És imprescindible la identificació digital (certificat digital o IDCat Mòbil).

* A la mateixa pàgina es pot accedir a la publicació "[Guia de la Xarxa Catalana d'Instal·lacions Juvenils](#)" en format PDF (permanentment actualitzada), a la visualització cartogràfica o en fotografia aèria de totes les instal·lacions juvenils mitjançant [Les instal·lacions a l'Hipermapa](#), i a la [XANASCAT i altres gestors d'instal·lacions](#), entre altres serveis d'interès.